A°. 1837. N°. 77.

ZONDAG DEN 24sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 September 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 19den dezer, No. 957/857, is tot *Tweede Luitenant* in de divisie *Para* benoemd, de Vaandrig D. HORST en tot *Vaandrig*, de Eerste Adjudant J. J. BONN.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 September 1837.*

(32921) Alzoo de Weduwe W. W. B. RAVEN geboren BEELDSNIJDER, eigenaresse van de Plantaadje *Fridericisgift*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf LOUIS, van gemelde Plantaadje af- en op haar privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 September 1837.*

Alzoo de navolgende personen, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

JUAO PEDRO TAFARES, voor den Slaaf *Anthonie*; hem in eigendom toebehoorende.

JAN DANIEL DE MEINERTZHAGEN, voor den Slaaf *Henri*; hem in eigendom toebehoorende.

MERIE van SOESMAN, voor den Slaaf *Marius*; haar in eigendom toebehoorende.

FRANCISCUS PETRUS TRIEBELS, voor de Slaven *Heintje* en *Philippus*; hem in eigendom toebehoorende.

En

LOUIS SLOTENMAKER, voor den Slaaf *Charles*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 September 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 21sten dezer No. 966/866, is tot *POSTHOUDER* en *RESIDENT* bij *Saramaccaner-Boschnegers*, in plaats van nu wijlen MARTINUS LE BOUWER, benoemd en aangesteld JOHAN CHRISTOFFEL THEIL.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, de Nd. Am. Brik *Hope*, Kapt. B. Pickering, van Salem, hebbende 35 dagen reis.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik *Gamet*, Kapt. J. Thacher, van Boston, hebbende 27 dagen reis; Passagier: de Heer Ths. Green.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *Verwachting*, Kapt. K. H. Hillers; lading: 894 balen heele en 118 dito gebroken Koffij, 53 balen schoone en 4 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr.; lading: 115 vaten en 1090 balen Heele Koffij, 17 vaten en 122 balen gebroken dito, 37 balen schoone en 1 baal vuile Katoen, en 63 balen Cacao. — Met hetzelve zijn als Passagiers vertrokken: Mejufvrouw Clara Content geb. Prins met hare minderjarige Kinderen. — Beide naar Amsterdam.

ADVERTISSEMENTEN.

De HEEMRAAD der Divisie *Saramacca*, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat na den *derden* October, het *KANAAL VAN SARAMACCA*, uithoofde van de noodige bedelving, tot nader Advertentie zal afgedamd worden, *uitgenomen zeven* dagen van ieder Springgetij.

Paramaribo den 20 September 1837.

De Heemraad voornoemd,
W. C. KENNEDIJ.

TRANSPORTEN.

(30949) Den 4den September 1837. G. C. FUCHS, aan CHARLES ANTOINE ROMAN, van het Huis en Erf, aan de *Watermolen Straat*, bekend onder La. A. No. 198 (oude wijk La. B. No. 25.)

Den 16den. H. L. MATILE c. s., aan H. A. DESMONTIERS, van een bloot Erf, gelegen aan de *Saramacca Straat*, uitkomende aan de *Timmermansteeg*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 554 en nieuwe Wijk La. E. No. 54.

Den 20sten. H. H. HIEMCKE, C. J. HIEMCKE, H. HIEMCKE, A. G. HIEMCKE, voor zichzelven, en JOHANNA CHRISTINA VOIGDE weduwe A. H. HIEMCKE, zoo voor zich als in relatie als Moeder en exnatura Voogdesse over haren minderjarigen zoon CHRISTIAAN HIEMCKE, krachtens het Jus Patronatus, gezamenlijke Erfgenamen van wijlen de Vrije LUCIA van HIEMCKE, aan J. L. DE BIJE, van het Erf en daarop staand Gebouw, gelegen aan de *Drambranders Gracht*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 35 en nieuwe Wijk La. F. No. 116.

Den 21sten. JEANNETTE van MONSANTO, aan GEBROEDERS REIJNS, van het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen alhier op *Combé*, aan de rivier zijde bekend onder La. A. No. 134/124, belendende aan de eene zijde het Erf, aankomende N. BOX & Co., en aan de andere zijde dat van Z. E. de Generaal A. DE VEER.

Den 22sten. J. LYON, aan DANIEL JESSURUN LOBO Jsz., van de Houtgrond, genaamd *Moederszorg* of *Weergevonden*, gelegen in rio boven *Suriname*, tusschen de Houtgronden *Beaumont* en *la Solitaire*.

Idem. ADAM CAMERON, aan W. H. LANS, Curator en Weesmeester binnen deze Kolonie, als zoodanig waarnemende de belangen van de minderjarigen GUSTAAF FREDRIK van VOIGT en GEORGINA CHARLOTTE van VOIGT, van de Grond *Anna Elisabeth*, gelegen in het gedolven kanaal van de *Matappica Kreek*, tusschen de Plantaadje *Labadie'shoop* en de Grond *Klein Bruijnendaal*.

HIJPOTHEEK.

Den 22sten September 1837. COBA OOSTERHUIJZEN, Eerste Hijpotheek, ten behoeve J. O. N. ENGELBRECHT qq. JOHANNA van BORGSTEDE, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Keizer Straat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 169 en nieuwe Wijk La B No. 226.

Paramaribo den 22, September 1837.

WENTHOLT.

(32209) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van CHRISTOPH WALTHER (overleden den 12 Mei 1837) den 13 Julij 1837; HENDRIK CORNELIS BROOS (overleden den 18 Junij 1837) den 10 Augustus 1837; EDWARD BARBOUR, den 19 dito; en CORNELIA SCHEEPERS, den 20 dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 23 September 1837.

De Curator en Weesmeester,
Bij afwezigheid van denzelven,
De Eerste Commies,
J. O. N. ENGELBRECHT,

Derde Advertentie.

(32210) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van HERMANUS JACOBUS VAN DER HEIJDE, den 6 September 1837; FRANCISCUS VAN STAVEREN, den 7 dito; CAREL FRANÇOIS COUPIJN, den 8 dito; MARIA ELISABETH van GARDNER, den 15 dito; en HENDRIK HARTMAN, den 18 dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 23 September 1837.

De Curator en Weesmeester,
Bij afwezigheid van denzelven,
De Eerste Commies,
J. O. N. ENGELBRECHT.

Eerste Advertentie.

(30953) Over *zes* maanden den dag en datum nader te bepalen, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, bij openbare veiling, doen verkoopen;

De helft in de Koffij-Plantaadje *VROUWENVLIJT* en *HOOPWIJK*, *MONTAUBAN*, *DE HULP* en *DE NIEUWE GROND*; de twee eerstgenoemden gelegen in de *Hoer Helena Kreek* en de drie laatsten aan het gedolven Kanaal derzelver Kreek, allen ter linkerhand in het opvaren; zijnde het aandeel aankomende den Boedel van wijlen A. H. A. MAMIN.

Liggende de inventaris en veil-voorwaarde aan het Departement voornoemd, ter *visie* voor een elk.

Paramaribo den 23 September 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(30954) Op aanstaande Donderdag, den 28 dezer, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, op de plaats van hetzelve Departement, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De INBOEDELS van Mejufvrouw MARGARETHA ELISABETH van GARDNER en van den Heer HENDRIK HARTMAN; bestaande in *LIJFKLEEDEREN* en *MEUBELS*.

Paramaribo den 23 September 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Donderdag den 28sten dezer, des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de *desolate* Boedels: PHILIPPINA ALBRECHT, wed. J. WIJNBERGEN; R. BALEIN; A. VAN THIELEN; S. SIMONS; JACOBA van HERMANNA van AULORIUS; J. H. WELHELMUS; H. F. DE SCHORDEIJN; GRACIA WIJNGAARDE of G. VAN LA PARRA; H. F. VISSER en M. LE BOUWER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo den 23 September 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(33364) De ondergeteekende voornemens zijnde, met zijne Echtgenoot in het aanstaande voorjaar uit deze Kolonie te vertrekken; zoo verzoekt hij zijne Debiteuren ten vriendelijkste hun verschuldigde vóór het laatst van dit jaar te willen voldoen.

Ook biedt hij te koop, aan: Boter, Hammen, Osnabr. en Bielefelds Linnen, Lijn- en Raap Olie in pullen, Ballon voor Wand- en Hang Lampen, Parfumerijen, Ouwels in ponds pakjes a ƒ 1-50, Lampglazen, zijde en vilte Hoeden, Mans- Vrouwen- Jongens- en Kinder Schoenen, echt Zilveren Ballen voor Officier Schacots &c. &c.

Paramaribo den 18 September 1837.
J. H. REIJEG.

(32923) Er wordt ter aflading aangeboden *SUIKER* in ruiling tegens *KOFFIJ*. — Adres ter dezer Drukkerij.

(24046) *BOOMRIJPE BANANNEN*, te bekomen op Plantaadje *Maretraite*.
WENTHOLT.

(33365) Nieuwe *BLAAUWE PLAVUISEN*, te bekomen bij
C. L. HIRSCHFELD.
Paramaribo den 24 September 1837.

(33362) J. A. BAKHUIJS vertrekt.
Paramaribo den 23 September 1837.

(32926) GEORGE HENDRIK van PICHOT vertrekt.

Mengelwerk.

DE WARE GODSDIENST.

Een West-Indische slaaf, die in *Afrika* geboren was, en eene godsdienstige opvoeding genoten had, won, door zijne braafheid en door zijn uitmuntend gedrag, zóó het vertrouwen van zijnen meester, dat hij hem verscheidene aangelegenheden, uitsluitend opdroeg. Op een zekeren tijd twintig nieuwe slaven willende aankoopen, belaste de Planter zijnen begunstigden slaaf met het doen van dezen aankoop, en beval hem, gelijk men wel begrijpen kan, dat hij de zoodanige zou kiezen, die het voorkomen hadden van ligchaamskracht, en den aanleg, om goede werklieden te worden. — De neger begaf zich naar de slavenmarkt, en begon slaven uitte kiezen; doch naauwlijks had hij die menigte ongelukkigen, welke men te koop bood, overzien, of zijne aandacht vestigde zich op een zeer oud en zwak man, en hij zeide tegen zijnen meester, dat hij dien vooral koopen moest. De planter was over die keuze zeer verwonderd en verzette zich er tegen. Maar de arme neger bad hem, dat hij hem toch de gunst wilde bewijzen, om dien ouden te koopen. De Slavenhandelaar, het gesprek des meesters met zijnen neger gehoord hebbende, zeide: dat, wanneer men twintig negers van hem kocht, hij dien ouden neger op den koop toe geven zou. — Zoo sloot men den koop, en de gekochte slaven werden naar de plantaadje van hunnen nieuwen meester overgebragt. De begunstigde des planters droeg aanstonds eene bijzondere zorg voor den ouden slaaf. Hij deed hem wonen in zijn eigen huis, slapen op zijn eigen bed, eten van zijne tafel en drinken uit zijnen beker. Als de oude koud was, droeg hij hem in de zon; als hij verhit was, plaatste hij een scherm boven hem, om hem te beschaduwen. Verwonderd over deze zorg zijns gunstelings voor dien ouden, afgeleefden neger, zeide de planter, tot hem: »Gij »zoudt zulk eene bijzondere zorg voor dien ouden neger niet dragen, zoo gij daarvoor geene »bepaalde reden hadt: is hij uw bloedverwant? »uw vader mogelijk?" — »Neen, meester! hij »is mijn vader niet." »Is hij dan uw broeder?" »Neen, meester! hij is mijn broeder niet." »Is »hij dan uw oom, of iemand van uwe familie?" »Neen, meester! hij is niet van mijne familie, »zelfs niet van mijne vrienden." — »Maar, waarom stelt gij dan zulk een levendig belang in »hem?" — »Meester! hij is mijn vijand! hij »heeft mij als slaaf verkocht: maar mijn Bijbel »leert mij: *als uwe vijand hongert, zoo geef »hem te eten; en als hij dorst, zoo geef hem »te drinken.*"

PROEVEN VAN INDIAANSCHE EN HONGAARSCHE WELSPREKENHEID.

Eenige Indiaansche afgevaardigden aan den Raad van Virginië hunne vriendschappelijke oogmerken willende te kennen geven, spraken dezelven dus toe:

»Dikke Vaders! Dat de groote Geest den keten onzer vriendschap tusschen onze stammen polijste, en dat het voetpad tusschen ons dermate onderhouden worden, dat een klein kind het kan vinden, wanneer de zon, onder de westelijke wateren, op hare legerstede slaapt." Zoo spreken de Indianen: maar een staaltje van *Hongaarsche* welsprekenheid van een Hongaarsch kapitein, die zijne kompagnie aansprak, daags voor eene groote parade, luidt aldus:

»Jongens! Morgen is het parade. Gij moet zoo gepoetst en spiegelblank zijn, dat de zon beschaamd terug treedt, en de maan zich niet vertoonen durft. Uwe haarzakken moeten zoo vast aangebonden zijn, dat de luizen er weenende doorkruipen. En uwe schoenen moeten zoo zwart en glad zijn, dat de neger met nijdige blikken op dezelve nederziet, en van u leere, wat zwart zij." (*Overgenomen.*)

Gedachten.

Een mensch zonder Godsdienst is als een ligchaam zonder ziel, eene schel zonder klank, eene noot zonder kern — hij is, in een woord, — tot niets nut.

Hij, die voorgeeft, aan geen' God; aan geene eeuwigheid en vergelding te gelooven, zegt meer hetgeen hij wenscht, dan hetgeen hij wezenlijk gelooft.

Even zoo als de schijnbare wanorde der planeten voor den ingewijden het toonbeeld is der schoonste orde, wijsheid en liefde, even zoo zal alles, wat den kortzigtigen sterveling alhier donker, min doelmatig en raadzelachtig voorkomt, zich eens oplossen in het heerlijkste onderlinge verband van orde, wijsheid en liefde.

Vriendschap en broedermin verhoogen de genoegens des levens, gelijk de sausen en specerijen den smaak der geregten.

Even gelijk een zieke, wien zijne herstelling ter harte gaat, de voorschriften van zijnen geneesheer naauwkeurig en zorgvuldig moet opvolgen, even zoo moet de mensch, die zijne verhevene bestemming bereiken wil, de opwekkingen en leidingen van zijnen zedelijken Geneesmeester ter harte nemen en opvolgen.

Verontrusten wij ons vooral toch niet over de verschillende Godsdienstige begrippen en gevoelens; de waarheid zal zegepralen en zich te schitterender voordoen, naar mate deze schoone diamant aan meerder schuring en wrijving is blootgesteld geweest.

De nederigheid is eene hoogst zeldzame plant geworden, in den plantentuin der menschelijke deugden. In ons vaderland bloeide zij weleer in alle streken, en nog teren wij van hare gezegende vruchten. Thans schijnt het aankweeken dier schoone plant, over het geheel genomen, veronachtzaamd te worden en het meerendeel onzer landgenooten er eene behoefte in te vinden, om het heestergewas van hoogmoed zooveel mogelijk wasdom en bloei te verschaffen. Hoeveel wij ook, in vele opzigten boven onze vaderen in beschaving en verlichting uitmunten, zou het echter te wenschen zijn, dat wij ten opzigten der nederigheid tot den ouden goeden tijd terug keerden, en van dien overnamen, wat door alle eeuwen proef hield, en beoefening waardig is.

Indien er meer *Liefde* en *Vriendschap* op aarde heerschte, dan zouden de menschen meer menschen zijn. Het gebrek aan hare algemeene beoefening brengt de tallooze distelen en doornen voort, die wij in den lusthof van het menschelijk leven, schier bij iederen voetstap, aantreffen. Mogt de ervaring eens zoo ver komen, dat zij dit diep geworteld onkruid alom uitroeide! Hoe zou de vreedzame en zachtmoedige van harten zich over zulk eene zalige omwenteling verheugen!

(Om te bewijzen dat wij het met den steller van bovenstaande Gedachten volkomen eens zijn, plaatsten wij volgaarne ter meerdere overtuiging)

DE ZELDZAME BLOEM.

Er, bloeit een bloempje op 's werelds rond,
'T Is zeldzaam, maar wie 't eenmaal vond
Mag zich gelukkig achten.
'T Is balsem voor 't gewonde hart,
'T Is tegengif in ramp en smart
'T Kan alle leed verzachten.

Het schittert niet, in pracht van kleur,
'T Verspreidt geen' liefelijken geur;
Maar, zediglijk verscholen,
Bloeit het in ieder jaargetij,
In lustwarande en woestenij,
Aan Noord- en Zuiderpolen.

'T Strekt ons ten troost, bij wrang verdriet,
'T Verhoogt het heil, dat men geniet,
'T Kan Hemelvreugde geven,
'T Ontluikt in 's menschen prilste jeugd,
Gekoesterd door de zon der deugd,
Bloeit het geheel ons leven.

Kent gij de naam van deze bloem?
Wilt gij, dat ik dien naam u noem?
Wilt gij haar oorsprong weten?
Die bloem, die storm en onweêr tart,
Ontkiemt in 't menschelijke hart,
Ze is *vriendschaps-bloem* geheeten.

Die bloem versiert ons levenspad,
Die bloem is ons een dierbre schat,
Doet ons blijgeestig leven:
Want, vriendschap, is ze op deugd gegrond,
Is een onschendbaar heilverbond,
Door God den mensch gegeven.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.